

WEEK 1

HIER WORDT
GEWERKT AAN
EEN HUIS VAN
GERECHTIGHEID.
WELKOM!

ONBETAALBAAR

Ze zijn onbetaalbaar,
zij die een neus hebben
voor de kleine noden van hun burens,
zij die maar een half woord
nodig hebben om te verstaan,
zij die altijd iets extra in de ijskast hebben
voor een plotse gast.

Ze zijn onbetaalbaar,
zij die steeds weer
de vinger op de open wonde leggen,
zij die geduld opbrengen
voor altijd weer dezelfde vragen,
zij die tegen beter weten in
toch maar opnieuw beginnen.

Ze zijn onbetaalbaar,
zij die achter regels en wetten
de mens zien, ook de sukkelende,
zij die begrip opbrengen
voor hen die zich de derde keer stoten,
zij die willen geloven dat mensen
op hun manier echt hun best doen.

Ze zijn onbetaalbaar
zij die met open ogen leven
en met een open hart,
die weten dat zelfs rechtvaardige wetten
mensen niet altijd tot hun recht laten komen.

Ze zijn on-be-taal-baar
zij die met vreugde
gerechtigheid beoefenen
God zal hen tegemoetkomen.

WEEK 2

**HIER WORDT
GEWERKT AAN
EEN HUIS VAN
BARMHARTIGHEID.
WELKOM!**

MOETEN EN MOETEN

Ook al staan we erg op onze vrijheid, hebben we een broertje dood aan 'moeten', toch neemt het aantal wetten, regels en afspraken toe met de dag. Samenleven heeft iets van een contract: rechten en plichten die moeten worden nageleefd. Recht moet geschieden, wet is wet. Zonder pardon.

Er is ook een ander moeten, dat van het 'niet anders kunnen'. Het 'moeten van de liefde' heet het ook. Naakten kleden, hongerigen voeden, voor ieder een betaalbaar dak boven het hoofd, armoede ook structureel bestrijden. Dit moeten heeft met verbondenheid van doen met verantwoordelijkheid ook, in alle vrijheid.

'Moeten en moeten', het staat ons beiden te doen. Samenleven vraagt om afspraken, om een wet, om een contract. Maar het samenleven wordt pas leven als verbondenheid er vorm krijgt, als het 'moeten van de liefde' handen krijgt en voeten. Als de verdrukte en verknechte medestanders voelt die willen vechten. Niet omdat het leuk of prettig is, maar omdat ze ervan overtuigd zijn dat dit 'moeten' leven geeft en leven doet, in alle vrijheid.

WEEK 3

**HIER WORDT
GEWERKT AAN
EEN HUIS VOOR
IEDEREEN.
WELKOM!**

HET ZAL NIET 'IETS' MAAR 'IEMAND' ZIJN

Hoop brengen in bange tijden,
recht laten geschieden waar veel onrecht is,
genezing voor wiens hart gebroken,
bevrijding voor wie vast zit in oordeel en in angst.

Van mooie woorden zal het heus niet komen,
papier is heel geduldig weet u wel.
Door wijsheidsstromen vloeiden vele woorden,
massa's ideeën raasden door de geschiedenis.

Zij die arm zijn trekken
nog steeds aan 't kortste eind,
rijken willen vooral rijker worden.

Neen, de boodschap is
dat ieder hoop mag putten,
dat ieder vree en vreugde,
toekomst vinden mag.

't Zal gebeuren
dat een ongekende op zal staan,
midden tussen jullie door zal lopen,
angst en wanhoop met zich meeneemt
en een spoor van licht
en goddelijke vonken achter laat.

Geloof dat Hij te kennen is
in de kleine goede daden,
de zorg, het volgehouden mededogen,
de blijdschap, de verwondering
om het goede en het schone,
en meest van al,
waar Hij aan kleine mensen
recht verschaft.

WEEK 4

HIER WORDT
GEWERKT AAN
EEN HUIS VAN
HOOP.
WELKOM!

IS GEWOON GOED ZIJN, NIET GENOEG MENEER?

A: Hij doet boodschappen voor de buurvrouw, steunt iedere maand enkele goede doelen, en voor de 'Warmste week' bedenkt hij steeds iets nieuws. Is dat niet goed, meneer?

B: Jazeker, dat is fantastisch, zo moesten er meer zijn. Maar is dat voldoende voor wereldwijd heil, voor diepgaand leven voor allen, voor bevrijding, voor de ondergang van boosdoeners en de verheffing van kleinen?

A: Oh meneer, dat zijn wel hele grote woorden, daar is geen beginnen aan.

B: En toch is dat de oproep! Onze bestemming.

A: Maar meneer ...

B: Niets te maren! Doe je mee?

Van belang is dat je blik de juiste is, 't centrum van de actie ben niet jij, het plan is immers veel te groot voor jou, wel ben je 'n hoogst belangrijk medestander, zonder jou zal 't niet gaan. - God, ... ja, Hij voert aan. Hij wil je bewonen. Zijn menslievendheid krijgt in jullie daden, handen, voeten, een gezicht.

A: Het 'goed-doen' blijft dus 't zelfde, alleen de spirit onderscheidt? En wat winnen we daarbij?

B: Zelfs de allerkleinste bijdraag is OK, stress om nooit genoeg, dat is niet nodig, ook het falen en gesukkel tellen mee. Zelfs het nietsdoen en het bidden. Inderdaad, je krijgt verantwoordelijkheid, maar ook de vrijheid, die is groot.

Samen met velen is het onvermoede mogelijk
De wereld zal nooit meer hetzelfde zijn,
God zal al in allen zijn.

A: Inderdaad: "Zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar uw woord."